

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ»



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοσ# Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738

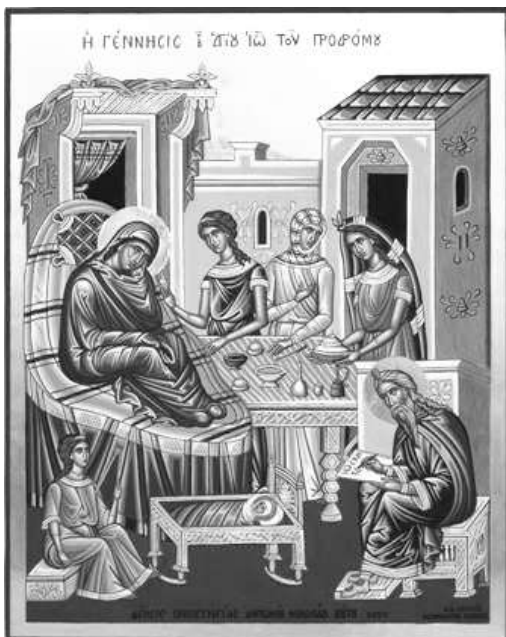
E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018 Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Το Γενέθλιον Του προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου.
Παναγιώτου νεομάρτυρος Του Καισαρέως.
Έτος 11^ο Τεύχος 485

Το Γενέθλιον του Τιμίου, Ενδόξου, Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου

(Συνοδική Επιτροπή επί της Εκκλησιαστικής Τέχνης και Μουσικής. Του Αρχιμ. Σεραπίωνος Μιχαλάκη)



Στις 24 Ιουνίου η Αγία του Χριστού Εκκλησία τιμά και εορτάζει το Γενέθλιο του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, ο οποίος είχε την μεγαλύτερη τιμή από κάθε άλλο άνθρωπο, είχε δηλαδή την τιμή να βαπτίση τον ίδιο τον Δεσπότη Χριστό. Αυτόν διάλεξε ο Κύριός μας από όλους τους γηγενείς για υπουργό του φρικτού Μυστηρίου της Βαπτίσεώς του.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Αγία μας Εκκλησία τρία μόνο Γενέθλια τιμά και εορτάζει: 1) του Δεσπότη και Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στις 25 Δεκεμβρίου 2) της Παναχράντου Αυτού Μητρός Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και

αιπαρθένου Μαρίας στις 8 Σεπτεμβρίου και 3) του ενδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου στις 24 Ιουνίου.

Είναι πράγματι ο Τίμιος Πρόδρομος η μεγαλύτερη μορφή της Εκκλησίας μας κατά την αψευδή μαρτυρία του Κυρίου μας που είπε: «δεν

υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους που γεννήθηκαν από γυναίκα (δηλαδή κατά τους όρους της φύσεως, αφού ο ίδιος ο Χριστός γεννήθηκε εκ Πνεύματος Αγίου και εκ της Παρθένου Μαρίας υπέρ φύσιν) μεγαλύτερος από τον Άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο».

Ενός λοιπόν τέτοιου Θεομαρτύρητου άνδρα το Γενέθλιο τιμούμε και δοξάζουμε. Και είναι φυσικό το γεγονός, ότι προηγήθηκαν πολλά παράδοξα και καινοφανή γεγονότα πριν από την Γέννησή του, τα οποία μας τα διηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο πρώτο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του με κάθε λεπτομέρεια.

Λέγει λοιπόν ότι στις ημέρες του Βασιλιά Ηρώδη ζούσε στην Ιουδαία κάποιος ιερέας που λεγόταν Ζαχαρίας. Είχε σύζυγό του την Ελισάβετ, η οποία ήταν απόγονος του Ααρών του προφήτου. Ο Ζαχαρίας και η Ελισάβετ ήταν άνθρωποι στολισμένοι με πολλές αρετές, με φόβο Θεού, με δικαιοσύνη, με ευλάβεια και σωφροσύνη, και τηρούσαν επιμελώς τις εντολές του Θεού. Παρόλο όμως που αγαπούσαν τον Θεό, ο Κύριος δοκίμαζε την υπομονή τους και την πίστη τους. Και για πολλά χρόνια δεν άκουγε την δέησή τους, που τον παρακαλούσαν να τους χαρίση παιδί.

Είχαν πια γεράσει πολύ και ο Ζαχαρίας και η στείρα σύζυγός του Ελισάβετ και δεν είχαν πλέον ελπίδα να τεκνοποιήσουν, αφού οι όροι της φύσεως είχαν παρέλθει λόγω του γήρατος. Ούτε όμως περίμεναν πλέον την απάντηση στις προσευχές τους, που πολλές φορές είχαν κάνει στον Θεό, αλλ' υποτάσσονταν αδίστακτα στο θέλημά του και δέχονταν, χωρίς δυσαρέσκεια τη δοκιμασία και το όνειδος της ατεκνίας τους.

Ενώ λοιπόν ο ιερέας Ζαχαρίας βρισκόταν στο Ναό και θυμιάζε στο Ιερό Βήμα, φανερώθηκε σ' αυτόν Άγγελος Κυρίου για να προμνησεί τη γέννηση του επιγείου και ενσάρκου Αγγέλου, του Βαπτιστού Ιωάννου. Βλεποντάς τον ο Ζαχαρίας ταράχθηκε και φοβήθηκε τόσο πολύ ώστε έμεινε εκστατικός. Τότε ο Άγγελος άρχισε να του λέγει τα εξής: «Μή φοβάσαι Ζαχαρία. Γιατί ο Θεός δέχθηκε την προσευχή σου και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα γεννήσει υιόν. Και θα τον ονομάσεις Ιωάννη. Και θα δοκιμάσης μεγάλη χαρά και αγαλλίασι. Πολλοί θα χαρούν για την γέννησή του γιατί θα είναι μεγάλος και περιφανής ενώπιον του Θεού. Θα λάβει όλο το πλήρωμα της Θείας Χάριτος και θα γεμίση από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όταν ακόμη θα κυφορείται στην κοιλιά της μητέρας του Ελισάβετ. Και θα επιστρέψει (με το κήρυγμά του) πολλούς Ισραηλίτες στη γνώση του αληθινού Θεού, του Κυρίου αυτών».

Ακούγοντας έκπληκτος ο Ζαχαρίας όλο αυτό τό ξενήκουστο γι' αυτόν μήνυμα του Αγγέλου, κατεπλάγη και τον ρώτησε γεμάτος απορία: «Πως είναι δυνατό να γίνη αυτο; και με ποιο τρόπο θα το γνωρίσω και θα το πιστεύσω; Πως μπορώ να βεβαιωθώ, τη στιγμή που είμαι τόσο γέρων στην

ηλικία και η γυναίκα μου ομοίως υπέργρηρη και στείρα;» Τότε ο Αγγελος του είπε: «Εγώ που σου μιλώ είμαι ο Άρχων Γαβριήλ, που στέκομαι μπροστά στο Θρόνο του Θεού και με έστειλε ο Θεός να σου πω όλα αυτά τα χαρμόσινα μηνύματα. Όμως επειδή δεν τα πίστεψες, θα μείνεις άλαλος μέχρι την ημέρα που θα εκπληρωθούν όσα σου προανήγγειλα, δηλαδή μέχρι να γεννηθεί ο Ιωάννης». Πράγματι από εκείνη την ημέρα έμεινε ο Ζαχαρίας βουβός και άλαλος, έως ότου η Ελισάβετ γέννησε με χαρά τον Πρόδρομο. Ντρεπόταν όμως να διακηρύξει την γεννησή του για το τόσο πολύ προχωρημένο γήρας της.

ΣΠΟΥΔΗ ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Στήν εικόνα του Γεννεσίου του Προδρόμου η Ελισάβετ βρίσκεται πάνω σε μεγαλόπρεπο και υψηλό κρεβάτι. Τα ενδύματά της περιβάλλουν με σεμνότητα όλο το γηρασμένο σώμα της. Είναι λεχώ, δηλαδή μόλις γέννησε το παιδί της, τον Πρόδρομο Ιωάννη. Μολονότι τον απέκτησε στο βαθύ γήρας της, στο πρόσωπό της διακρίνουμε πιο έντονα τα χαρακτηριστικά της συστολής και της σεμνής σωφροσύνης, παρά τα χαρακτηριστικά της έξαλλης χαράς που ήταν φυσικό να συνέβαινε σε μια άλλη συνηθισμένη γυναίκα. Η Ελισάβετ δόξαζε τον Θεό και στον καιρό της ατεκνίας της και τώρα πού παρ' ελπίδα έγινε Μητέρα. Πίσω της διακρίνουμε ένα καταστόλιστο μαξιλάρι, για την ανάπαυση του σώματός της μετά τις ωδίνες του τοκετού και ακόμη πιο πίσω τήν οικία της σεμνή και επιβλητική. Η οροφή της οικίας είναι σκεπασμένη με κόκκινο ένδυμα πού συμβολίζει τό κάλυμα του νόμου. Πλάι της στέκονται οι θεραπαινίδες, που ετοιμάζουν την τράπεζα του φαγητού και της προσφέρουν από τα παρατιθέμενα εδέσματα, για την ενδυνάμωση του σώματός της.

Στο κάτω μέρος της εικόνας άλλη θεραπαινής γνέθει νήμα και με την άκρη του ποδιού της κινεί τον λίκνο, δηλαδή την κούνια του νεογέννητου Ιωάννη. Η κούνια σκεπασμένη με λευκό ύφασμα, φυλάει τον θησαυρό, δηλαδή το βρέφος που θα δώσει τέλος στη σκιά του νόμου και θα οδοποιήσει τήν ημέρα του φωτός και της χάριτος. Ο Ιωάννης είναι τυλιγμένος με τα σπάργανα όπως τα συνηθισμένα βρέφη, αλλά φορεί και φωτοστέφανο. Το πρόσωπό του λάμπει από χάρη, γιατί έχει ήδη γεμίσει από το Άγιο Πνεύμα, όπως προανήγγειλε ο Αγγελος Κυρίου. Δίπλα του, από τα δεξιά βλέπουμε τον πατέρα του τον Ζαχαρία, να κάθεται σε κάθισμα ωραίο, με ταπεινό αλλά και λαμπρό υποπόδιο και να γράφει σε πινακίδα, με τον κάλαμό του, την λέξη Ιωάννης. Είναι το όνομα που θα δοθεί στο βρέφος.

Γιατί οι συγγενείς και ολοι οι γνωστοί και γείτονες που είχαν συναθροισθεί στην οικία του Ζαχαρία, περίμεναν να δοθεί στο βρέφος - όπως ή-

Θελε η παράδοση - το όνομα του πατέρα του δηλαδή «Ζαχαρίας». Αλλά η Ελισάβετ έλεγε ότι θα ονομασθεί Ιωάννης. Όλοι απορημένοι ζήτησαν και τήν γνώμη του Ζαχαρία και εκείνος σαν βουβός και αλαλος που ήταν, εγραψε σε πινακίδα το όνομα Ιωάννης, προξενώντας θαυμασμό σε όλους τους παρευρισκομένους. Τότε με θαυμαστό τρόπο λύθηκε ο δεσμός της γλώσσας του και είπε την θαυμάσια ωδή, που διαβάζομε στό α' κεφάλαιο του κατά Λουκάν Αγίου Ευαγγελίου (Λουκ. α', 68-79):

«Ας είναι ευλογημένος ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, γιατί ήρθε και λύτρωσε το λαό του.

Για χάρη μας έστειλε ένα δυνατό σωτήρα από τη γενιά του Δαβίδ, του δούλου του, όπως ακριβώς είχε πει αιώνες πριν με το στόμα των αγίων προφητών του. Μ' αυτόν μας έσωσε από τους εχθρούς μας και από την εξουσία όλων όσοι μας μισούσαν. Έδειξε την ευσπλαχνία του στους πατέρες μας κι επλήρωσε την άγια διαθήκη του, τήρησε τον όρκο που έδωσε στον πατέρα μας τον Αβραάμ, να μας αξιώσει, αφού γλιτώσουμε απ' τα χέρια των εχθρών, να τον λατρεύουμε σαν άνθρωποι που του ανήκουμε και κάνουμε το σωστό ενώπιόν τους σ' όλη μας τη ζωή.

Κι εσύ, παιδί μου θα ονομαστείς προφήτης του ύψιστου Θεού, γιατί θα προπορευτείς πριν από τον Κύριο για να ετοιμάσεις το δρόμο του, να κάνεις γνωστή στο λαό του τη σωτηρία με τη συχώρηση των αμαρτιών τους. Επειδή ο Θεός μας είναι γεμάτος ευσπλαχνία, θα κάνει ν' ανατείλει για μας ένα φως από ψηλά, για να φωτίσει αυτούς που ζουν στο σκοτάδι και κάτω από τη σκιά του θανάτου, και να οδηγήσει τα βήματά μας στο δρόμο της ειρήνης».

Όντως τα λόγια του Ζαχαρία θαυμάσια και χαροποιά. Κανενός ανθρώπου η γέννηση συνδυάσθηκε με τέτοια γεγονότα και μηνύματα, όπως του Ιωάννου. Γι' αυτό και είναι για όλους ο λύχνος που φωτίζει, η αυγή που μαρτυρεί τον Ήλιο Χριστό, ο τελευταίος Προφήτης που είδε με τα μάτια του τον Μεσσία και τον κήρυξε και τον βάπτισε στον Ιορδάνη ποταμό. Αυτός που προσκύνησε τον Χριστό από την μήτρα της μητέρας του Ελισάβετ, όταν την επισκέφθηκε η Θεοτόκος φέροντας στην κοιλιά της τον Δεσπότη Χριστό. «Ένδοθεν γαρ ο δούλος αινούσε τον Δεσπότην», όπως σημειώνει ο υμνωδός.

Αυτός ο Ιωάννης είδε το Αγιο Πνεύμα, εν είδει περιστεράς να κατεβαίνει προς τον Κύριο, και να επισφραγίζει την φωνή του Θεού Πατρός, που ακούστηκε εξ Ουρανού: «Ούτος εστίν ο Υιός μου ο αγαπητός εν ω ηυδόκησα Αυτού ακούετε».

«Προφήτα και Πρόδρομε της παρουσίας Χριστού, αξίως ευφημήσαι σε ουκ ευπορούμεν ημείς οι πόθω τιμώντες σε στείρωσις γαρ τεκούσης και πατρός αφωνία, λέλυνται τη ενδόξω και σεπτή σου γεννήσει και σάρκωσις Υιού του Θεού κόσμω κηρύττεται».